

Jak jsme zachránili sovičku.

Naše děti nejraději chodí do lesa. Máme sice školku na velkém sídlišti, ale do přírody to máme coby dup. A když se děti zeptáme, kam dnes? Vítězí les! Je v něm spousta věcí na pozorování – druhy stromů, keře, květy, šišky, ale také zvířátka – bažant, zajíc a hlavně naše tři kamarádky veverky. Každá má jinou barvu – oranžovou, světle hnědou, tmavě hnědou a jsou to pěkné rejdičky. Co my se nasmějeme jejich artistickým kouskům.

Vždy, když přijdeme do lesa, povídáme si o tom, jak se v lese chováme – že nekřičíme, protože jsme tu na návštěvě, že neublížujeme hmyzu, který najdeme na zemi, neboucháme do stromů, netrháme lístečky, květiny, neběháme s klackem v ruce...a také, co vše by se mohlo stát kdyby...

To naše děti všechno ví, ale přesto se to některým musí zopakovat několikrát! Potom stromy pohladíme, obejmeme a víme, že si budeme pěkně hrát. Přihrneme hlínu ke kořínkům, pozorujeme pracovitě mravence, jak neúnavně něco shání, drobný hmyz, jak kolem nás létá, leze po stromech a pokud mezi nás přistane sedmitečná beruška, děti ji opatrně odnesou o kousek dál, abychom ji nezašlápli.

Hrajeme si i hry, např. Škatulata batulata hejbejte se z místa na místo TEĎ! Děti - dvojice si najdou strom, který obejmou a na TEĎ se vymění jak dvojice, tak i strom. Pak už si děti hry vymýšlí samy. Sbírají přírodniny- kamínky, šišky, klacíky a vytváří obrázky dle vlastní fantazie, běhají mezi stromy, pozorují vše kolem sebe a neustále mezi sebou horlivě debatují. Samozřejmě máme mezi sebou uplakánky a žalobníčky, ale snažíme se, aby si děti vše vyřešily samy po dobrém, omluvou, pohlazením kamaráda.

A tak jednou, když se naše děti rozběhly po lese, přiběhl náš 6letý „přírodovědec“ Štěpán /zná snad všechna zvířata světa, i ta dávno vyhynulá/, že tam na zemi leží sovička. Pane jo, to byl úprk všech, aby tam byl každý první! A opravdu, na zemi ležela 4 chlupatá mlád'átka. Den před tím byl dost silný vítr, tak jsme se domnívali, že vypadla z hnízda. Ale zřejmě spadlo celé hnízdo, protože na zemi byly zbytky chlupů a také potrava. Bohužel, 3 mlád'átka pád z hnízda nepřežila a jen jedno se trochu hýbalo. Nenapadlo nás nic jiného, než volat POLICII 158 a ti nám poslali ochranáře, kteří třesoucí se mládě odvezli k veterináři a pak že rozhodnou kam s ním. Hlavně, aby mládě přežilo, protože bylo vysílené a přejeme mu ještě hodně chycených myšek. Dozvěděli jsme se, že to bylo mládě KALOUSE UŠATÉHO. Děti celý den nemluvily o ničem jiném, než o zachráněné sovičce.

Samozřejmě jsme si povídali o tom, že se na mládě nesmí sahat, protože může být nemocné a pokud něco takového najdou, že musí volat dospělého. Ještě ve školce jsme si o celé příhodě povídali a děti s blaženým úsměvem na lehátku usínaly s tím, že pomohly zachránit malého KALOUSE UŠATÉHO.

Děti a učitelky z 8. třídy Mateřské školy, K.Štěcha 5, České Budějovice